

заялъ кучето съ вода. Джавчо скимти ядовито, а Врабчо се киска отъ смѣхъ. . .

— Ба! що е това? си думатъ двамата другари: На близкото столче имало сладки банички.

— Тяфъ-тяфъ! — лае Джавчо. — Тяфъ-тяфъ!
— По-скоро, моля!

Врабчо пипа съ рѣцѣ, облизва и прѣсти. . .
Хмъ, много е сладичко! . . . . .

Но и Джавчо
иска да опита.

— Шляпъ! —
бутвашъ столчето... Двамата юнаци ядатъ ли,
ядатъ. . . Славно
нѣщо е другарството. . .

Ето я, връща
се майката и що

да види? — Врабчо и Джавчо заспали, до уши
изцапани отъ сладката баница. . .

